

MARGREET SCHLÜTER: „IN HET THEATER KAN IK ME HEERLIJK UITLEVEN”

ALPHEN - OF PRODUCTIELEIDER MARGREET SCHLÜTER NA DE NEGEN OPVOERINGEN VAN KERSTTHEATERSTUK 'SCROOGE & MARLEY' IN HET SPREEKWOORDELIJKE ZWARTE GAT VIEL? DAAR IS BIJ DEZE ACTIEVE VRIJWILLIGER WEINIG KANS OP. NIET ALLEEN GING ZE VRIJ SNEL WEER AAN DE SLAG MET DE KOMENDE KERST-PRODUCTIE - HIERVOOR WORDEN IN MAART AUDITIES GEHOUDEN - ZE IS OOK DRUK MET 'HAAR' STICHTING BARRE, DIE ALWEER TIEN JAAR KINDEREN EN TIENERS ENTHOUSIAST MAAKT VOOR BALLETKUNST.

Door Jolanda van Luinen

OVER BEROEPSKEUZE

Nadat je jaren (hoofd)verpleegkundige bent geweest, vul je nu je dagen met dans, toneel en theater. Vertel eens?

„Vanaf dat ik 4 jaar was, heb ik aan klassiek ballet gedaan. Als 16-jarige deed ik auditie bij de balletafdeling van het conservatorium in Den Haag. Helaas werd ik afgewezen, mede doordat ik te oud was. Dus stond ik opnieuw voor de beroepskeuze. In die tijd werd je als meisje verpleegkundige, juf of secretaresse. Verpleegkundige worden, is wat ik toen graag wilde. De opleiding was in Delft, waar je verplicht in een zusterflat woonde. Dat was niet te combineren met de lessen klassiek ballet, dus ben ik daarmee gestopt. Van dat laatste heb ik nog steeds spijt. Niet van mijn opleiding en werk - in eerste instantie in een ziekenhuis en later bij de bedrijfsgezondheidsdienst - want dat heb ik altijd met plezier gedaan. In het ziekenhuis heb ik kaderopleidingen gevolgd, waardoor ik heb leren regelen en organiseren. Iets waar ik veel profijt van heb bij stichting PA (lees: stichting Productiehuis Alphen aan den Rijn) en stichting BARRE.”

OVER ORGANISEREN

Jij bent een van de oprichters van stichting BARRE. Hoe is dit initiatief ontstaan?

„In 1997 kwam ik met mijn gezin in Alphen wonen, omdat dat makkelijker was voor het werk van mijn man. De keerzijde was dat ik op mijn werkdagen de kinderen vóór 7 uur 's morgens bij de voorschoolse opvang zou moeten brengen. Dat was ondoenlijk. Buiten dat vind ik dat kinderen recht hebben op een vertrouwd persoon naast hun bed, als zij ziek zijn. Dus niet ze een paracetamolletje laten slikken en naar de kinderopvang sturen. Ik was in de luxe positie dat we niet afhankelijk waren van mijn inkomen, dus heb ik mijn baan opgezegd. Dit gaf me tijd voor andere dingen. Zo ben ik als 40-plusser - na jaren er niets aan gedaan te hebben - weer gaan balletten. Bij Jeanette de Jager was dat. Ik zat in een groep met vrouwen van mijn leeftijd, die dochters hadden die ook dansten. Wij vonden dat er in Alphen aan den Rijn weinig mogelijkheden waren voor kinderen die van ballet houden: alleen balletles. Met de bedoeling Alphense kinderen van 4 tot en met 17 jaar te stimuleren (deze) dans te bekijken en te beoefenen, hebben wij in 1998 stichting BARRE opgericht. In eerste instantie met als thuisbasis het Parktheater, tegenwoordig

Deze stoel heeft Margreet als bedankje gekregen van de cast van Scrooge & Marley.

Foto: Wil Kokelaar

het Castellum. Voor de verschillende leeftijdscategorieën is er een workshop en een bijpassende voorstelling. Hier krijgen we steeds een leuk aantal aanmeldingen voor. Helaas nauwelijks van jongens. Moderne dans zoals breakdance doen zij wel, maar klassiek ballet vinden ze kennelijk truttig. Dankzij de gemeentelijke subsidie betalen deelnemers voor de workshops maar 3 euro, wel moeten ze zelf het toegangskaartje betalen van de bijbehorende voorstelling. Als projectcoördinator zoek ik geschikte uit. Op organisatorisch vlak kan ik me hier heerlijk in uitleven, net zoals destijds in mijn werk als hoofdverpleegkundige.”

OVER HORIZON VERBREDEN

Je bent ook op andere manieren betrokken bij het theater, toch?

„Inderdaad. Ik ben gastvrouw bij Castellum en productie leider van stichting PA. Als gastvrouw controleer ik de toegangskaartjes, maak ik de bezoekers wegwijs en ben ik zaalwacht. Ook dit is vrijwilligerswerk, met als voordeel dat ik de betreffende voorstellingen kan bijwonen. Niet alles spreekt me evenzeer aan - ik houd bijvoorbeeld niet van supermoderne dans en muziek - maar het is beslist een leuke manier om met allerlei theatervormen kennis te maken.”

OVER AMATEURTONEEL

Vertel eens over het ontstaan van stichting PA?

„Net als dans, heb ik toneel altijd leuk gevonden. Ik ben daar wat mee gaan doen toen De Wereldwijzer - dit is de school van onze kinderen - tien jaar bestond. Het idee ontstond om dit te vieren met een toneelstuk, opgevoerd door de ouders. Initiator hiervan was collega-moeder Nancy Ubert, die in Leiden

ervaring had opgedaan met amateurtoneel. Het stuk dat we speelden heette Een poes op laarzen, met een knipoog naar het sprookje De gelaarsde kat. Er ging een heel proces aan vooraf voordat dit op de planken stond, maar het was een groot succes. De leraren stonden versteld dat wij dit voor elkaar hadden gekregen.”

„Vijf jaar later - het was schooljaar 2005/2006 - vierde De Wereldwijzer weer een jubileum. Destijds was ik voorzitter van de ouderraad en mij leek het leuk om nogmaals een toneelstuk op te voeren, maar nu met leerkrachten erbij. Ik had dus een toneelstuk en een regisseur nodig. Aan Nancy Ubert heb ik gevraagd of ze het nog een keer wilde doen. Dat wilde ze graag, ondanks dat ze geen kind meer op onze school had. Het thema van de feestdag was 'circus'. Hier had zij niets mee, maar toch heeft ze er een leuk stuk voor geschreven. Ook dit toneelstuk werd een succes, op meerdere manieren. Nancy was namelijk bezig met het financieren van een project in Afrika, tegen watertekort. Hiervoor hebben wij toen naast de jubileumopvoering voor school, twee benefietconcerten gegeven voor overige belangstellenden.” (trots) „Dit trok beide keren volle zalen.”

„Een jaar later sprak Nancy mij aan over haar idee voor een jaarlijkse kerstproductie. Zij had jarenlange ervaring met Scrooge & Marley met het Leids amateurtoneelgezelschap Imperium. Samen met haar partner, regisseur Jan Laman, wilde zij deze traditie naar Alphen brengen. Zij is toen naar Willem van den Broek, directeur van het Parktheater, gegaan. Hij zag een dergelijke productie wel zitten. Nancy en Jan zouden samen het artistieke team vormen; in mij zagen ze een organisator. Ik heb toen gezegd dat ik erover na moest denken, maar ei-

genlijk vond ik het direct al leuk. Wij hebben toen in januari 2007 stichting Productiehuis Alphen aan den Rijn opgericht en een penningmeester aange trokken. Toen konden we aan de slag.”

OVER VRIJWILLIGERSWERK

Hoe start je zo'n semi-professionele productie op?

„Je begint met het aanschrijven van de gemeente en het VSB Cultuurfonds voor een financiële bijdrage. Daarna moet de verhaallijn uitgewerkt worden en een productieteam worden gevormd. Het verhaal wordt pas definitief, wanneer je weet wie er meespelen. Vorig jaar hadden we een driekoppig productieteam en zo'n 150 medewerkers. Dit waren niet alleen de acteurs en figuranten op het toneel en in de twee gefilmde scènes, maar ook de mensen van bijvoorbeeld de techniek, decors en kleding. Burgemeester Schoof, journalisten en zakenlieden speelden zichzelf in deze Alphense bewerking van A Christmas Carol. Hierin hadden we plaatselijke straatnamen opgenomen en werden Alphense grapjes gemaakt. Zoals 'Wat te doen met 10 miljoen'. Wij vinden het belangrijk dat Alphense bedrijven en instellingen participeren in het theaterstuk. Vorig jaar werden bijvoorbeeld de decors gemaakt door het Groene Hart Lyceum, werd gereedschap gesponsord door Gamma en waren we voor huisvesting tijdens filmopnames een dag te gast bij het Schoutenhuis.”

„Dit jaar bewerken we de film It's a wonderful live, uit 1946. De werktitel is Wat een wereld, de audities zijn in maart. We willen nieuwe mensen aantrekken. Niet alleen acteurs, maar ook voor het werk eromheen. Zoals iemand die de kinderen begeleidt en oefeningen met hen doet. Vorig jaar hadden we

livemuziek van Arti; dit jaar wil ik iets anders verzinnen. Dit alles vergt een gigantische organisatie - hierdoor speel ik helaas niet zelf mee in het theaterstuk - maar geeft me wel veel voldoening. Het enige nadeel is dat je er niet voor betaald krijgt, waardoor ik 'productie leider' niet mijn beroep kan noemen. Dus ben ik 'slechts' thuismoeder, wat niet bepaald status heeft. Best vreemd: vroeger sprak men er schande van als je een werkende moeder was, tegenwoordig moet je je verdedigen als je ervoor kiest om thuismoeder en vrijwilliger te zijn. Dat vind ik wel eens moeilijk.”

OVER TOEKOMSTPLANNEN

Wat kunnen we nog van Margreet Schlüter verwachten?

„Sinds ik als eenjarige naar Nederland kwam, heb ik met mijn ouders overal en nergens gewoond. Met mijn eigen gezin verwacht ik in Alphen te blijven wonen, want hier voel ik me thuis. Wel zou ik graag meer willen reizen. En op allerlei manieren bezig blijven met het theater, want zo heb ik het erg naar mijn zin.” (Voor meer informatie zie www.stichtingbarre.nl en www.stichtingpa.nl)

Naam: Margreet Schlüter
Geboortedatum: 24 november 1956
Geboorteplaats: Jakarta, Indonesië
Beroep: voorheen hoofdverpleegkundige, nu vrijwilligster en thuismoeder
Relatie: getrouwd met Wilke Ebeling
Kinderen: een dochter en een zoon
Hobby's: theater, dansen, toneel, eten met vrienden, lezen, fietsen